

Luistimet ovat tärkein varuste

Tavoitteemme on, että luistelukoulussamme opitaan luistelemaan ja saadaan aina uusia sukupolvia aloittamaan jalo ringetteharrastus. Välineet ovat avainasemassa. Luistimissa on 2 muuttujaa, jotka pitää olla hallinnassa: sopivien luistinten hankkiminen ja jatkuva terähuolto. Ellet ole vanhempänä vanha tekijä luistelun saralla lue ajatuksella loppuun asti. Saattaa kuullostaa pro meiningiltä, mutta kymptit kannattaa sijoittaa tässäkin hommassa oikein.

Ringettenäkökulmasta katsottuna luistimiksi kannattaa valita hokkarit kaunoluistinten tai harjoitteluluistinten sijaan. Hokkareita löytyy aivan pienimmissäkin kokoluokissa. Pieniä hokkareita on markkinoilla käytettyinä paljon ja vieläpä oikein hyväkuntoisina, koska niiden käyttöikä on tyypillisesti lyhyt ja kuluvuus pientä. Kysele naapurit ja tuttavat, tutki Tori.fi, FB ryhmät, Kirppikset, Kierrätyskeskus, Sporttivarit.

Luistinten tulee istua ja kiristyä yhden ohuen sukan kanssa jalkaan napakasti. Ulkojäillä se yksi sukka voi olla paksumpi. Varpaat eivät saa tökätä kärkeen, mutta "kasvunvaraakaan" ei paljon saisi olla. Hyvin istuvat luistimet jalassa lapsi tönöttää suorassa jäällä, luistimet eivät vinksota ja vonksota. Hankittaessa lapselle luistimia kannattaa sovittaa monia malleja jos mahdollista. Käytetty luistin on oikein hyvä valinta, koska sitä on jo valmiiksi sisäänajettu ja sijoitetun pääoman tuotto prosentti on korkea. Uudet hyllyn kalleimmat luistimet voivat olla makeimmat, mutta luistelun alkeiden opettelu kannalta turhan jäykät ja siten hankaloittavat oppimista. Jos luistin painaa sovitettaessa ikävästi, tulee se todennäköisesti painamaan jäällä vielä ikävämmin.

Pienten lasten luistimet nauhoittaa aikuinen. Internet sanoo: "Nyöriksen tulee olla varpaiden kohdalta suhteellisen löysä ja nilkan kohdalta tiukka. Solmu tai kaksoisnyöriitys alimmissa hakasissa estää luistimen löystymisen. Varren yläosan nyöriksen tulee olla väljä niin, että varren suusta mahtuu sormi kengän ja jalan väliin." Liian pitkät nauhat voi katkaista sopivan mittaisiksi tai vaihtaa oikean mittaiset. Nauhan päähän voi laittaa solmut niin nauhat eivät karkaa ulos rei'istä. Nauhat eivät saa roikkua, etteivät ne joudu terän alle koska silloin kaatuu aina.

Luistimissa on erilaisia lestejä. Esimerkinomaisesti: omien lasten jalkatuntuman mukaan Bauerilta löytyy helpommin kapeampia ja CCM merkiltä leveämpiä lestejä. Myös merkin sisällä on lesteissä eroja ja joskus ne on merkitty, esim. Bauer D (=kapea), R (=Regular), EE (extra wide). Kaikissa luistimissa merkintöjä ei ole. Muitakin luistinmerkkejä on ja hyviä luistimia. Kun oma merkki ja lesti löytyy, on nuuka vanhempi tikkana paikalla, kun nykyisestä luistimesta seuraava koko on jossain hyvään hintaan tarjolla, ja ostaa ne.

Terän muotoilulla varmistetaan luistimen terän tasainen osuus luistimen keskellä. Pakasta revityt luistimet, tai 15 kertaa teroitettut voivat olla kuin kiikkulaudat, koska terän tasainen osuus on pieni tai olematon. Tällöin lapsella tasapainon hakeminen on vaikeata. Terät kannattaa muotoilla uusina ja 10-15 teroituskerran jälkeen. Joskus käytetyt luistimet ovat muodossa jo valmiiksi, ja osa myyjistä osaa tämän kertoakin. Esim. Malmin Teräpiste (jäähallilla Talttakuja 6) on alan ammattilainen. Muotoilun hinta siellä on kahden teroituksen hinta. Kymppin luistimet ovat muotoilun jälkeen 28 Euron luistimet mutta niin se menee. Sarjakortilla teroittaminen on Teräpisteellä hieman edullisempää ja sitä tulee tehtyä, kun kerran se kortti on kerran hankittu.

Koska teroitus ei ole ilmaista, kannattaa teristä opetella pitämään huolta pienestä pitäen: hankitaan kunnon teräsuojat ja käytetään niitä aina jään ulkopuolella. Kuljetaan pedantisti mattoja pitkin ja metallikynnyksille ei tosiaan astuta. Pieniin luistimiin eivät istu kaikki teräsuojat valitettavasti, kokeilee. Kuinka usein luistimet pitää teroittaa? Riippuu monesta asiasta, huoltaja ja toiset vanhemmat voivat neuvoa. Mieluummin useita kertoja kuin yhden kerran kaudessa. Lapset oppivat hiljalleen tunnistamaan luistinten teroitusarpeen ja aikuinen mahdollisesti myös oppii erottamaan luistinten tylsyyden.

Luistimet voivat olla myös liian terävät. Tämä kerrotaan teroittajalle, joka madaltaa uraa, jolloin luistimista tulee vähemmän terävät. Esim. jos jarruttaessa luistin ei ota kiinni takaisesti jäähän vaan tökkii jäähän -> liian terävät. Tasainen jäähilesuihku -> hyvät. Eri teroittajalla on erilaisia profiileja teriin, ei välttämättä kannata vaihdella teroittajaa, kun itselle mieluinen on löytynyt. Ulkojäille sopii erilainen profiili, mainitse pääasiallinen käyttötarkoitus.

Ulkojäillä terät tylsyvät nopeammin, mutta onneksi jää on yleensä hieman pehmeämpää kuin hallissa. Ulkokäyttöön kannattaa olla joko kakkosluistimet tai valmis teroittamaan useammin.

Terveisin varttuneempi ringetteväki!